

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéltábla a Dr. Szabó Mária Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** felszámolóbiztos által képviselt **I.r.** és a dr. Golubov Béla ügyvéd által képviselt **II.r.** és **III.r.alperesek** ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2009. november 2-án kelt 4.G.40.128/2009/8. számú ítéletével szemben az II-III.r.alperesek által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a III.r. alperes megfizetni a Magyar Államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására 341.000,- (Háromszáznegyvenegyezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Kötelezi a II-III.r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 napon belül a felperesnek 175.000,- (Egyszázhetvenötezer) Ft másodfokú perköltséget, viseljék továbbá a fellebbezéssel felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg vételár címén a felperesnek 5.683.851,-Ft-ot és ebből 4.627.448,-Ft-nak 2007. december 7-től, 1.056.403,-Ft-nak 2007. december 20-ától számított 20 %-os kamatát, valamint 355.240,-Ft ügyvédi munkadíjat, az államnak pedig felhívásra 341.000,-Ft illetéket. Megállapította, hogy amennyiben a marasztalási összeg az I.r. alperestől behajthatatlan, annak megfizetéséért a II.r. és III.r. alpereseknek kell egyetemlegesen helytállniuk.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes és az I.r. alperes 2007. november 14-én szállítási szerződést kötöttek. Az I.r. alperes kötelezettséget vállalt a megvásárolt áruk vételárának megfizetésére, azonban késedelembe esett, ezért a két szerződést kötő fél, valamint a III.r. alperes, mint készfizető kezes 2008. május 28-án megállapodást kötöttek. Ebben az I.r. alperes elismerte, hogy 5.683.851,-Ft tartozása van a felperes felé. Kijelentette, hogy a felperessel szemben sem hibás teljesítés, sem egyéb címen követelése nincs és kötelezettséget vállalt a tartozás 2008. november 25-ig terjedő, részletekben való megfizetésére. Ekkor az I.r. alperes beltagja a II.r. alperes volt, aki a megállapodásban úgy nyilatkozott, hogy mögöttes felelősségének következményeivel tisztában van, míg a III.r. alperes készfizető kezesként azt vállalta, hogy amennyiben az I.r. alperes nem teljesít, úgy a beltaggal egyetemlegesen fogja megfizetni a tartozást.

A bíróság ítélete jogi indokolásában rámutatott arra, hogy a 2008. május 28-i megállapodás teljes bizonyító erejű magánokirat és a benne foglalt tartozáselismeréssel szemben a Ptk. 242. §. (1) bekezdése értelmében az alpereseket terhelte volna a bizonyítási kötelezettség, ennek azonban nem tudtak eleget tenni. Az alperesek ellentmondással támadták a fizetési meghagyást, indokaikat azonban nem jelölték meg részletesen. A peres eljárás során csupán annyit adtak elő, hogy az I.r. alperes felszámolását az elsőfokú bíróság elrendelte, a végzés elleni fellebbezésüket visszavonták, így az jogerőre fog emelkedni, emiatt a felszámolónak kell az I.r. alperest képviselnie. Ehhez képest a tárgyalás berekesztésekor az I.r. alperes elleni felszámolás még nem került megindításra, az alperesek bizonyítási indítványait az ezzel kapcsolatos tájékoztatás és figyelmeztetés ellenére sem terjesztették elő. Mindezek alapján a bíróság megállapította a tartozás fennálltát és azt, hogy annak megfizetéséért a III.r. alperes a beltág II.r. alperessel egy sorban vállalt készfizető kezességet.

Az I.r. alperes kötelezettsége a szállítási szerződésből fakad (Ptk. 379. §. (1) bekezdés), a II.r. alperes, mint a cég akkori beltagja a Gt.III. 108. §. (1) bekezdése, míg a II.r. alperes a Ptk. 272. §. (1) bekezdése és 274. §. (2) bekezdés a.) pontja alapján felel - egymáshoz képest egyetemlegesen - az I.r. alperes tartozásáért, a késedelmi kamat mértékére pedig a szerződésben foglaltak az irányadóak.

A II. és III.r. alperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérték. Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság az I.r. alperes képviselőjének mellőzésével tartotta meg a tárgyalásokat és hozott ítéletet, emiatt az ítélet érdemi felülbírálatra alkalmatlan. Már az elsőfokú eljárás során hivatkoztak arra, hogy az I.r. alperes felszámolása jogerősen elrendelésre került. A II.r. alperes tehát nem volt jogosult az I.r. alperes képviseletére. A felszámolás elrendelésének közzététele azért csúszott több hónapig, mert a jogerőre emelkedés a fellebbezés visszavonásával történt. Mindezek alapján a II.r. alperes, mint volt beltág ezért nem vette át az I.r. alperes részére érkező idézéseket, és az ítéletet is csak a kijelölt felszámoló vehette volna át az I.r. alperes nevében.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte.

A II. és III.r. alperesek fellebbezése az alábbiakra tekintettel nem megalapozott.

A felszámolás kezdő időpontja a felszámolást elrendelő jogerős végzés közzétételének napja /1991. évi XLIX. törvény, (Cstv.) 27. §. (1) bekezdés/. Ekkor állnak tehát be a felszámolás elrendeléséhez fűződő jogkövetkezmények.

A Cstv. 34. §. (2) bekezdése értelmében ettől az időponttól a gazdálkodó szervezet vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot csak a felszámoló tehet.

Az I.r. alperes esetében a felszámolás megindításának közzétételéről a Fejér Megyei Bíróság 2009. november 16. napján kelt 7.Fpk.07-08-000369/24. számú végzésével rendelkezett. Az elsőfokú bíróság a tárgyalás berekesztését megelőzően, a 8. számú jegyzőkönyvben rögzítette azt a körülményt, hogy 2009. november 2. napján a cégbíróság tájékoztatása szerint az I.r. alperes ellen felszámolás nem került cégnyilvántartási bejegyzésre. A felszámolás elrendelésének közzétételére 2009. november 26-án került sor, addig tehát a II. és III.r. alperesek ezirányú téves álláspontjával szemben a cégjegyzékbe bejegyzett képviselő, 2009. február 16-áig a II.r., míg 2009. február 16-ától a III.r. alperes volt jogosult az I.r. alperes képviseletére. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság az eljárásjogi szabályoknak megfelelően idézte az I.r. alperest a cégjegyzékben bejegyzett képviselőjén (a II., majd III.r. alperesen) keresztül, tehát a fellebbezésben foglaltakkal szemben az I.r. alperes képviselőjét az eljárásból nem mellőzte. A kifejtettekre figyelemmel tehát az elsőfokú ítélet a fellebbezésben foglalt indokból nem sért eljárásjogi szabályt.

Az elsőfokú bíróság a felek által 2008. május 28. napján kötött megállapodás helyes minősítésével foglalt állást akként, hogy az abban foglalt tartozás elismerésre, ekként a Ptk. 242. §. (1) bekezdésére figyelemmel az alpereseket terheli annak bizonyítása, hogy tartozásuk nem áll fenn, vagy bírósági úton nem érvényesíthető, illetőleg a megállapodás érvénytelen. Ebben a körben a bizonyítandó tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás elmulasztásának jogkövetkezményeiről az alpereseket a Pp. 3. §. (3) bekezdésében foglaltak szerint eljárva tájékoztatta, az alperesek azonban a felhívás - fentiekben kifejtettek szerinti - szabályszerű átvételét követően bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő. Ezirányú mulasztásukra figyelemmel a bíróság a Pp. 141. §. (6) bekezdése alapján megalapozottan mellőzött minden további bizonyítási eljárást és a megállapodásban foglaltak, továbbá a Ptk. 379. §. (1), a Ptk. 272. §. (1) bekezdése és a Ptk. 274. §. (2) bekezdés a.) pontja, valamint a 2006. évi IV. törvény 108. §. (1) bekezdése alapján ítéletében helytállóan marasztalta a felperesi keresetnek megfelelően az alpereseket.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján a megyei bíróság ítéletét helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező II. és III.r. alpereseket pedig a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés a.) pontja és (5) bekezdése szerint megállapított - ÁFA-t is magában foglaló - ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperesnek való megfizetésére. A II.r. alperes az illetékre kiterjedő részleges személyes költségmentesség kedvezményében részesült, így a feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére nem kötelezhető, azt a személyes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült III.r. alperes köteles megfizetni a Magyar Államnak.

Győr, 2011. szeptember 21. napján

Dr. Zámbo Tamás sk. Dr. Maurer Ádám sk. Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
a tanács elnöke előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó:

Az ügy tömör összefoglalása:

A felszámolás kezdő időpontja a felszámolást elrendelő jogerős végzés közzétételének napja. Ekkortól kizárólag a felszámoló tehet a gazdálkodó szervezet vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot, ezt megelőzően az alperest a beltag és egyben üzletvezető volt jogosult képviselni.

Alkalmazott jogszabályok: 1991. évi XLIX. törvény 27. és 34. §.

